

стенъ брашненъ човаль, като гледаме само, щото ние и нашитѣ влакна отъ тоя човаль да не бждатъ оттупани. И отъ воденичарската метафора на брашнения човаль направили сме и цѣла политическа аксиома, частица отъ държавната ни мждростъ. Но днешниятъ непочтителенъ вѣкъ се отнася твърдѣ критически къмъ подобна държавна мждростъ. Той всичко изпитва, изслѣдува, измѣрва и изтеглюва. И той е намѣрилъ, че никой народъ не може да се прѣобърне въ брашненъ човаль, да се тупа и изтърсва непрѣстанно и безнаказано. Той е поставилъ граници, отвѣждъ които данъчниятъ товаръ става несносенъ.

Тия граници най-ясно е теглилъ въ съврѣменната финансова наука единъ отъ най-блестещитѣ ѹучители, г. Полъ Лъроа Болие. „Ние считаме данъците за умѣрени, казва той „въ третото издание на своето *Traité de la Science des Finances* (томъ II, стр. 127), когато съвокупността на народнитѣ, областнитѣ и общинскитѣ даждия не надминаватъ 5 „или 6 на стотѣ отъ прихода на частните лица. Тоя процентъ „трѣбва да бжде нормаленъ въ страни, дѣто държавниятъ „дѣлгъ е малъкъ и дѣто политиката не се влияе отъ завоевателенъ духъ. Данъците сѫ тѣрпими ако и тежки, ако не „надминаватъ 12 или 14% отъ прихода на населението. Погорѣ отъ 12 или 14% процентътъ става прѣкаленъ: възможно е страната да понесе единъ подобенъ размѣръ, но „съ увѣреностъ може да се каже, че напрѣдъкътъ на народното богатство се замедлява отъ него; свободата на индустритата и дори онай на гражданите се заплашватъ и спъватъ отъ сложността и тежестта на даждията“.

Слѣдъ като опрѣдѣля по тоя начинъ процента, който една страна безнаказано може да плаща въ данъци г. Paul Leroy Beaulieu анализира бюджета на Белгия, Англия и Франция и намира, че белгийцитѣ плащатъ за даждия 6 до $6\frac{1}{2}\%$ отъ своя приходъ, англичанитѣ $7\frac{1}{2}\%$, а французитѣ 12% . „Въ Франция, прибавя авторътъ, данъците сѫ стигнали точката, дѣто едно ново увеличение би станало опасно за економическото положение на страната.“

Нека направимъ сега за България смѣтката, която г. Лъроа Болие е направилъ за Белгия, Англия и Франция, за да намѣримъ какъвъ процентъ отъ частните си приходи нашето население плаща въ данъци на държавата, окръжията и общинитѣ.